

Grosserer-Societetets Komité maatte afgive en høj Grad af Betyggelse for, at man netop traf de Egenskaber hos Ansøgerne, som maaske, naar alt kommer til alt, ere de værdifuldeste. Jeg har Grund til at tro, at i hvert Fald Grosserer-Societetets Komité har sat Pris paa, at der i Fjor i det private Forslag var givet Komiteen en saadan Indstillingsret.

Den anden Afvigelse fra det private Forslag, jeg skal tillade mig at nævne, er, at det i § 2 foreslaas, at til den almindelige Prøve for autoriserede Revisorer kan der slutte sig Tillægsprøver, dels en Prøve i Varekundskab, dels en Prøve i Kendskab til Vurderingen af Landejendomme med Besætning og Inventar, altsaa det, man kalder Taksation. Jeg skal indrømme, at det vilde være overmaade heldigt, om der kunde indrettes to saadanne Prøver. Det vilde sikkert gøre de autoriserede Revisorer endnu mere anvendelige i adskillige Forhold end ellers. Jeg har dog nogen Tvivl om, hvorvidt det er praktisk muligt at indrette en saadan Prøve eller i alt Fald en forudgaaende Undervisning til en saadan Prøve. Jeg kan nok tænke mig, at man kunde indrette en saadan teoretisk Prøve i Varekundskab, det have vi i Forvejen, for Eksempel til Mæglereksamen, men jeg kan ikke tro, at det Kendskab til Vareforhold, som netop en autoriseret Revisor skal være i Besiddelse af, naar han f. Eks. skal foretage Vurdering af et større Varelager og den Slags Ting, er noget, der alene eller blot tilnærmelsesvis kan erhverves gennem Undervisning med en dertil hørende afsluttende teoretisk Prøve. Endnu vanskeligere skulde jeg tro, det vilde være for den anden Prøves Vedkommende, Prøven i Kendskab til Vurdering af Landejendomme med Besætning og Inventar. Jeg skulde tro, at til at foretage en saadan Vurdering hører et langt Livs praktiske Erfaring, og den vil ikke paa nogen Maade kunne erstattes ved en blot teoretisk Undervisning og en sig dertil sluttende teoretisk Prøve. Saa ønskeligt jeg end finder det, at en saadan Prøve kunde afholdes, anser jeg det dog for meget tvivlsomt, om der vil kunne findes en tilfredsstillende Form derfor.

Men selv om det ikke maatte være Tilfældet, vil den Institution, her foreslaas, sikkert alligevel faa sin store Betydning, hvilket vil mærkes i en meget nær Fremtid. Det er jo sikkert den højtærede Ministers Ønske, at dette lille Lovforslag skal gøres hurtigt færdigt, og jeg antager

ogsaa at kunne gaa ud fra, at hvis det kommer op i Landstinget, vil ogsaa dette Ting meget hurtigt fremme det. Det er derfor min Bøn til det Udvalg, som maaske vil faa med Sagen at gøre, at det vil skynde sig lidt dermed, saa at Forslaget kan blive til Lov allerede i denne Samling.

Anders Nielsen (Hjørring Amts 2den Valgkreds): Ogsaa jeg mener, at det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Minister for Handel og Søfart har fremlagt, kan faa megen Betydning for Fremtiden for de Forhold, Lovforslaget tager Sigte paa at hjælpe. Men der er nogle enkelte Bemærkninger, jeg gerne vilde have Lov til at gøre til Lovforslaget. I § 2 er der en Bestemmelse om, at den, der for Fremtiden bliver ansat som autoriseret Revisor, skal have arbejdet mindst 5 Aar hos en autoriseret Revisor, forinden han tager sin Eksamen. Man kunde jo gaa saa vidt i sine Betragtninger derover — naar der kun er Tale om at ansætte meget faa offentlige Revisorer —, at en Aspirant, der ønskede at komme frem ad den Vej, men som ikke behagede de tidligere Revisorer, af dem kunde blive forment Adgang, idet de tidligere Revisorer vilde være i Stand til at ordne det saaledes, at han ikke kunde faa de 5 Aars Ophold paa et Revisionskontor. I hvert Tilfælde mener jeg, at Bestemmelsen trænger til at revideres noget, for jeg kan ikke se, at den skulde være nødvendig, og at man ikke skulde kunne til disse Stillinger benytte erfarne og dygtige Folk fra det praktiske Arbejde i Forretningslivet, ved Regnskabsførelse o. sl., Folk, der ere fuldt ud erfarne i det hele taget paa dette Omraade. Naar jeg blader i Motiverne til Lovforslaget, finder jeg Oplysninger fra Tyskland, som gaa i den her paapegede Retning; selv om man der som Regel ønsker at tage Folk, som i en Aarrække have beskæftiget sig med egentligt Revisionsarbejde, er det ikke nogen obligatorisk Fordring, der stilles saaledes som her i § 2, og jeg maa i høj Grad henstille til velvillig Overvejelse ikke at faa Bestemmelsen gjort obligatorisk som i denne Paragraf. Man kunde jo i det hele taget holde sig noget mere til Erfaringerne fra det tyske Rige, saaledes at „vedkommende, der ønsker at erholde Beskikkelse som edsvoren Revisor, retter en Ansøgning til det paagældende Handelskammer, der grundigt undersøger Kandidatens Egnethed til Stillingen“, uden netop at stille den Fordring, at han skal have tjent 5 Aar paa et Revisionskontor.